

Helme kogudus unistab tornist

Alates 1944. a. sügisest peab Helme kogudus oma jumalateenistusi vanas vennastekoguduse palvemajas. Kirik sai lahingutes kannatada ning on siia maani varemeis. Palvemaja on Tõrva linna serval surnuaia juurde viiva tee ääres. Juba ammu on kogudus unistanud palvemaja juures vähemalt kella helistamise võimalusest. Kunagi oli mõttes väike ja lihtne tornike, kuid siis leiti, et torn koos vaateplatvormiga võiks rohkematele inimestele huvi pakkuda. Arhitektist koguduse liige on juba kolm või neli ideekavandit välja pakkunud. Neist kõige uuemat tutvustas õpetaja Arvo Lasting oma Facebooki lehel 23. veebruaril ning

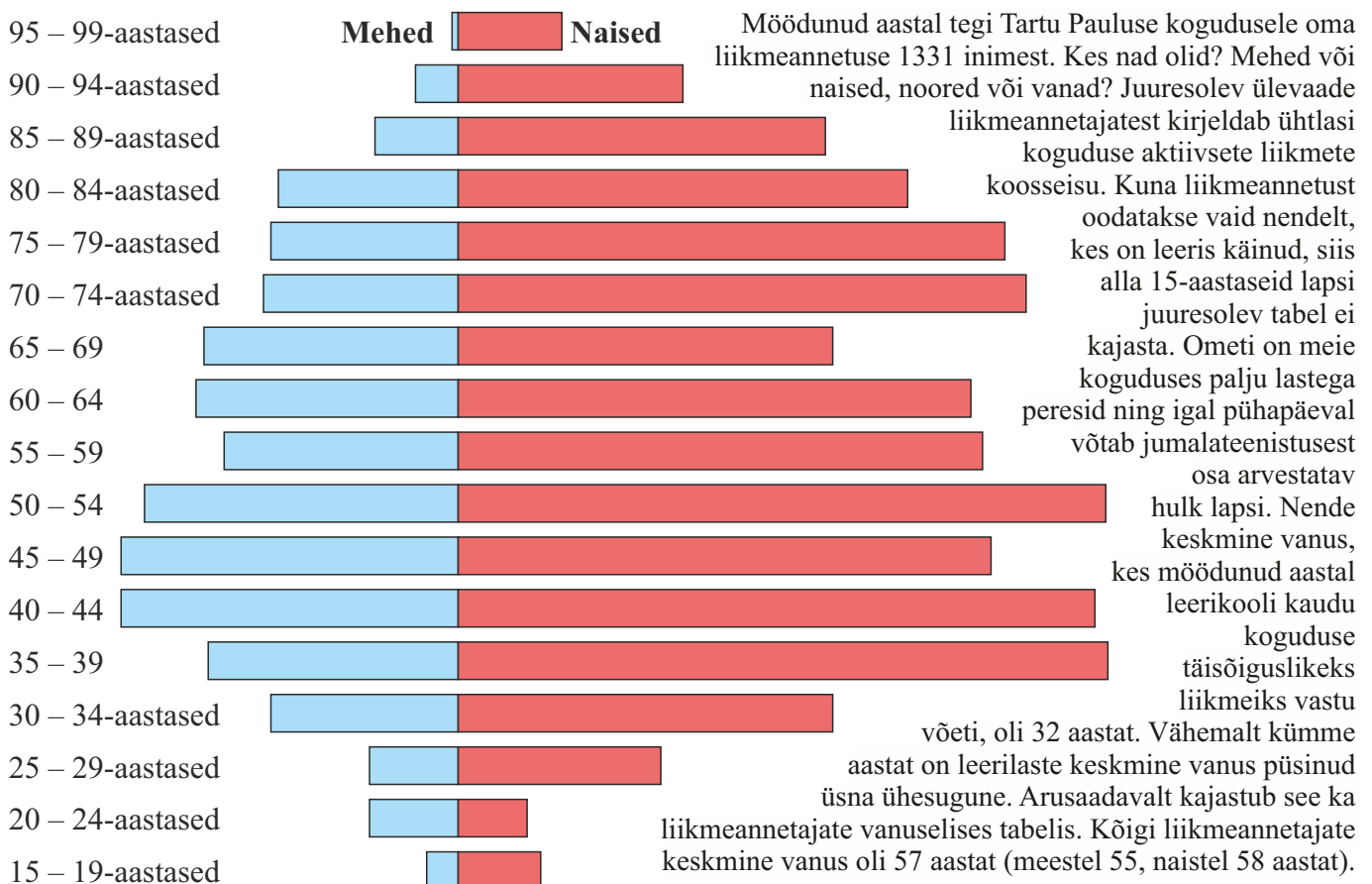
sai mitmesugust tagasisidet. Paistab, et mõte idaneb ja saab küpsemaks erinevate hinnangute risttules.

Värskel kavandil kujutatud torn on üle kolmekümne meetri kõrge ning vaateplatvorm asuks enam kui kahekümne meetri kõrgusel. Tornile võib tulevikus vajadusel ka kiriku külge ehitada. Vana kiriku varemete juures peab kogudus iga aasta 15. augustil jumalateenistuse, kuid nende taastamisel tuleb arvestada muinsuskaitse piirangutega. Palvemaja juures on kogudusel hoopis vabamad käed.

Helme vennastekoguduse palvemaja ehitati 1847. aastal.

Liikmeannetajad Tartu Pauluse koguduses 2020. aastal

Eliise Raudmets: suur kingitus on tunda Jumalat

Eliise Raudmets korraldab meie koguduses noortetööd. Elu ilmalikus maailmas on õpetanud teda usus kindlaks jääma.

Milline oli Sinu tee kristliku usu ja koguduse juurde?

Kõige enam on mind kristlikule teele juhitanud ema. Kuigi ma ei saanud väiksesena jumalateenistustest eriti aru, võttis ta mind Pauluse kirikusse kaasa ja julgustas käima pühapäevakoolis. Pärast pühapäevakooli lõpetamist sattusin kirikusse üsna harva, kuni mu toonane pühapäevakooli õpetaja Katrin Burman kutsus mind appi Pauluse noortepäevi korraldama. Nii sain tuttavaks koguduse noorteuhi Robert Bunderi ja teiste Pauluse kiriku noortega. Varem ei julgenud ma kirikunoorte hulka minna, kuna arvasin, et jään seal võõraks, aga Katrin julgustas mind. Olen talle selle eest tänu võlgu! Otsustasin oma südames, et saan päriselt kristlaseks ja hakkan käima regulaarselt noorteohtutel ja jumalateenistusel.

Kuidas mõjutab usk Jumalasse sinu igapäevast elu?

Kristlaseks olemine on muutnud mu elu selgemaks ja lihtsamaks. Keerulised dilemmad elu valikute ja usu kohta, millega minuvanused noored tihti pead murravad, on minul tänu Jumala Sõnale selged ja ma ei pea nii palju muretsema. Jumal annab mulle rahu ja meelekindlust igaks päevaks.

Oled sa oma elus kogenud mõnda erakordset palvevastust või Jumala juhtimist?

Mitmel korral on juhtunud, et nädala jooksul tekkinud mured ja küsimused saavad vastuse pühapäeval jumalateenistusel. Kuigi jutlus on mõeldud kõigile kohalolijatele, toimib minul jutluse läbi kahekõne Jumalaga. Kõige rohkem puudutabki Jumal mind teistega osaduses olemise ajal, näiteks jumalateenistusel või Taizé palvel, ning see on iga kord minu jaoks eriline sündmus. Tunnen erilist Jumala juhtimist, kui saan jagada Jeesusest mittekristlastele. See annab

mulle julgust ja energiat avada end üha rohkem kristlasena neile, kes veel ei usu.

Täna oled sa Pauluse koguduse noorteuhi. Milles sinu töö seisneb?

Üritan kaasata noorteohtute korraldamisse võimalikult palju inimesi – nii noori, kes kohale tulevad kui ka inimesi väljaspoolt Pauluse kogudust. Jagan ülesanded osalejate vahel ära ning vastutan, et need saaks ka õigeaks ajaks tehtud. Kõige enam naudingi teiste inimeste kaasamist ning et saan olla osa meeskonnast.

Kuidas kõnetada neid noori, kes ei tunne veel Jumalat?

Oluline on olla ise avatud ja aus oma vaadete kohalt. Sellised väikesed märgid nagu risti kandmine, maini-

mine, et lähed pühapäeval kirikusse või söögipalve lugemine võivad tekitada teistes huvi ning nad küsivad ise selle kohta täpsemalt. Nii olen pidanud pikki vestlusi inimestega, kes pole elu sees kirikus käinud ega tea kristlusest midagi. Harjumuseks on saanud ka oma mittekristlastest sõprade ja tuttavate eest palvetamine. Võin küll inimestes kristluse vastu huvi tekitada, ent kutse ja pühendumise annab Jumal. Seepärast usun, et palvel on väga suur jõud.

Kuidas jääda teiste noorte keskel oma usutunnistusele kindlaks?

Mulle on see olnud üsna raske, kuna igapäevaselt on minu ümber palju neid, kes Jumalat ei tunne. Sageli olen põhiväärtuste erinevuse tõttu olnud klassis ainuke teisitimõtteleja ning

pidanud oma seisukohta üksi kaitsma. Keeruline on leida julgust jääda Jumalale kindlaks ning mitte minna „vooluga kaasa“. Õnneks on Jumal mind sellistel hetkedel varustanud meeiekindlusega.

Millega plaanid tegeleda pärast gümnaasiumi lõpetamist?

Mind on põhikoolist saati huvitanud meditsiin ja inimeste käitumine, seega plaanin kandideerida Tartu Ülikooli arstiteaduse ja psühholoogia erialadele. Suured otsused tuleviku kohta usaldan ikka Jumala kätte ning keskendun rohkem olevikule.

Mida ütleksid teistele kristlastele julgustuseks?

Suur kingitus on tunda Jumalat ning olla Tema lähedal. Teadmine, et Tema kätte saab julgelt usaldada oma tuleviku ja tegemised, annab hingele rahu ja rõõmu. Jumal võtab vastu kõik, kes tahavad Tema ligiolus olla ning ei lükka kedagi tagasi. Nii tuleb kristlasena olla armastav kõigi vastu, ka nende vastu, kes on Jumalast veel kaugel.

Millised on sinu lemmikud kirjakohad või raamatud Piiblis?

Eriliselt on mind kõnetanud Luuka

evangeelium ja suur osa lemmikutest kirjakohtadest on just sealt pärit. Igapäevast julgustust annab kirjakohat Luuka 12:22-25. See tuleb meelde, et elu on palju enam, kui materiaalsed väärtused ning meil tuleb hoolitseda oma hinge eest. Luuka evangeeliumi 6. peatüki salmid 27, 37 ja 45 räägivad ligimesearmastusest, mida just tänapäeval on eriti oluline meeles hoida.

Küsimusi esitas Marek Roots

Piht ja pihipeegel – toetavad küsimused südame läbikatsumiseks

Pühapäevane jumalateenistus algab pihitalitusega. Pihil on kaks tähtsat osa: esiteks pattude ülestunnistamine ning teiseks armukuulutuse vastuvõtmine usus, et Jumal annab patud andeks ja kingib Püha Vaimu väge, et saaksime oma elu parandada.

Selleks, et pihitalitus võiks saada meile õnnistuseks, tuleb end ette valmistada. Kõige levinum abivahend südametunnistuse äratamiseks on kümme käsku, millest saab otsekui peegel, kus näeme oma elu. Enne pihipeegli ette astumist tasub palvetada, et Jumal näitaks meile neid kohti, kus peame meelt parandama – ja aitaks tehtud vigu kogu südamest kahetseda. Olgu siinkohal välja toodud mõned küsimused, mida endalt kümne käsu juures küsida.

Mina olen Issand, sinu Jumal. Sul ei tohi olla muid jumalaid minu kõrval.

Kas usaldan, armastan ja kardan Jumalat üle kõige? Kas olen hüljanud kõik, mis on Jumala Sõnaga vastuolus? Kas tänan Jumalat ka eluraskustes? Või nurisen? Kas tunnen Jumala armu Jeesuses Kristuses või loodan oma õigusele?

Sina ei tohi Jumala nime ilmaasjata suhu võtta.

Kas olen Jumala nime kasutanud kergemeelselt või lausa kuritarvitanud? Levitanud valeõpetust? Kas olen mänginud vagadust või edvistanud sellega? Kas kasutan Jumala nime palveks ja õnnistamiseks, evangeeliumi julgeks kuulutamiseks? Või olen Kristus häbenenud?

Sina pead pühapäeva pühitsema.

Kas võtan aega jumalateenistusteks, Piibli lugemiseks, palveks? Kas olen pühakojas tähelepanelik ja püüan keskenduda? Kas püüan vaimulikult kasvada? Kas teen endast oleneva, et kogu mu pere leiaks tee kirikusse? Kas võtan aega ka puhkuseks, rahuks ja vaikuseks?

Sina pead austama oma isa ja ema.

Kas armastan ja austan oma vanemaid? Kas püüan neid aidata? Kas pean neid palvetes mees? Kas olen andestanud nende vead? Kas palvetan oma pere eest ja püüan olla neile heaks kristlikuks eeskujuks? Kas palvetan vaimulike juhtide, ilmalike valitsejate ja kodumaa pärast? Kas täidan oma koguduseliikme ja riigikodaniku kohuseid?

Sina ei tohi tappa.

Kas ruttan Jumala juurde, kui tunnen kibedust ja viha ligimese vastu? Kas hoidun kõigest, mis võiks kahjustada nii minu enda kui ka teiste elu ja tervist? Kas hoidun ükskõiksusest, hoolimatusest, halastamatusest ja ülbusest? Kas aitan abivajajat ega väldi teda? Kas püüan mõista ka vaenlasi ja palvetan nende eest?

Sina ei tohi abielu rikkuda.

Kas armastan oma abikaasat? Kas olen tema suhtes tähelepanelik ja toetav? Kas hoidun kõigest, mis võiks nii minu enda kui ka teiste abielu usaldust ja lähedust kahjustada? Kas mu süda on puhas ja kuulub ainult abikaasale? Kas hoolitsen abielu eest?

Sina ei tohi varastada.

Kas olen võtnud seda, mis ei kuulu mulle? Kas suhtun lugupidavalt teiste varasse? Kas kasutan oma tööaega vastutustundlikult? Kas toetan jõudumööda abivajajaid? Kas usaldan Kristuse sõnu: „Õndsam on anda kui võtta!“ (Ap 20:35)?

Sina ei tohi anda valetunnistust oma ligimese vastu.

Kas olen ligimest laimanud, halvustanud, hukka mõistnud? Kas saan aru, et pean igast tühjast sõnast Jumalale aru andma (Mt 12:36)? Kas kaldun lobisema? Kas kriitika on alati vajalik? Kas palvetan nende eest, kellest olen rääkinud?

Sina ei tohi himustada oma ligimese koda. Sina ei tohi himustada oma ligimese naist, sulast, ümmardajat, kariloomi ega midagi muud, mis tema oma.

Kas olen oma osaga rahul (Hb 13:5)? Kas tänan Jumalat selle eest? Kas olen tundunud kadedust? Kas kahetsen oma himustavat pilku ja palun Jumalalt abi sellest vabanemiseks?

Innustagu meid pihiteel Jumala Sõna: Kui me käime valguses, nõnda nagu tema on valguses, siis on meil osadus omavahel ning Jeesuse, tema Poja veri puhastab meid kogu patust. Kui me ütleme: „Meil ei ole pattu“, siis me petame iseendid ja tõde ei ole meis. Kui me oma patud tunnistame, on tema ustav ja õige, nõnda et ta annab andeks meie patud ja puhastab meid kogu ülekohtust (1Jh 1:7-9).

MAREK ROOTS

Jumalateenistused

Igal pühapäeval kell 10.

Ülekanded jumalateenistusest on Pereraadios, Youtubes ja Facebookis.

Koguduse elu nädala sees

Valitsuse kehtestatud piirangud, mis puudutavad ka koguduse igapäevast elu, kehtivad 25. aprillini, kui neid ei pikendata. Lähtuvalt usuvabaduse põhimõttest on ka piirangute ajal lubatud muuhulgas piht ja armulaud. Siseruumides on lubatud vältimatud ametitalitused, kui järgitakse 2+2 põhimõtet ja desinfitseerimise ja maski kandmise kohustust.

Kantselei, kirik ja kolumbaarium on avatud E-R 10-17, L 10-14, P 9-10, telefon 5550 6363.

Liikmeannetusi saab teha kantseleis või ülekanedega. Arve nr: EE282200 221005105336, saaja: EELK Tartu Pauluse kogudus.

Raamatupood E-R 10-18, kontakt: pauluseraamatupood.ee, 55506323, pauluse.raamatupood@eelk.ee

Supiköök E-L 11-13.

Kiriku noortepäevad

Kristlik noortefestival „JäPe” kutsub 8. – 11. juulil 2021 Muhu saarele.

Juba mullu loodeti koguneda Muhu saarel, kuid koroonaviirusest tingitud ebakindlus tegi muhulased ettevaatlikuks. Laager toimus, kuid mandril – Muhu asemel Pilstveres.

Ka tänavu saame ütelda üksnes: „Kui Issand tahab ja me veel elame, siis teeme seda või teist” (Jk 4,15).

Laagrisse on võimalik registreeruda juba täna <https://jape.ee/piletid/> Mai lõpuni kehtib osavõtumaks 30€, juunis tuleb välja käia 35€ ja juulis 40€.

Laagri teema on „Tule välja!”. Need on Jeesuse sõnad (Jh 11,43), mida ta ütles Laatsarusele, kes oli juba hauas. Peetrusele ütles Jeesus (Mt 14,29): „Tule!” ja Peetrus tuli paadist välja. Kirik ja kogudus on kreeka keeles ekklesia, mis tähendab maailmast välja kutsutuid.

„Siin ma seisan ja teisiti ei saa. Aidaku mind Jumal! Aamen.”

500 aastat tagasi ehk 18. aprillil 1521 seisis Martin Luther Wormsi linnas Saksa-Rooma keisri ja Riigipäeva ees ning pidas vägeva kõne, mille sisu on kokku võetud sõnadega: „Siin ma seisan ja teisiti ei saa. Aidaku mind Jumal! Aamen.”

Ärevus Martin Lutheri ümber puhkes juba 1517. aastal, kui Wittenbergi ülikoolis väideldi indulgentsimüügi üle. Kuigi väitlus oli ülikoolisisene asi ja üksnes õppetöö osa, puudutas see päevakajalisi küsimusi ja need omakorda mitme kõrge isanda, sh Rooma paavsti sissetulekuid.

Esialgu püüti Luther kerge vaevaga vaikima sundida, kuid see ei õnnestunud esmalt sellepärast, et vana keisri surma järel olid keerulise poliitilise olukorra tõttu paavsti käed seotud nii, et ta ei saanud Lutheriga kohe midagi ette võtta, ning seejärel Lutheri toetajate suure hulga tõttu. Viimane sai võimalikuks tänu hiljuti leiutatud trükikunstile. Näiteks aastal 1520 oli Lutheri teoseid trükki jõudnud juba 81 nimetust, mida oli kokku umbes pool miljonit eksemplari.

Ka Lutheri saabumine Wormsi linna Riigipäevale oli kohaliku rahva jaoks suur sündmus, kuna selles linnas oli palju tema toetajaid. Trompetitega anti teada tema tulekust, mitu tuhat inimest kogunes vaatama.

2. aprillil asus Luther Wittenbergist teele, reisis läbi Naumburgi, Weimari, Erfurti, Gotha, Eisenachi, Frankforti ja Oppenheimi linna ning astus teisipäeval, 16. aprillil sisse Wormsi linna väravatest.

17. aprilli pärastlõunal istus keiser Wormsi piiskopilossi saalis. Riigipäev oli alanud juba 27. jaanuaril ning kestis 26. maini. Lauale olid suurde virna laotud Lutheri kirjutatud raamatud ning talle esitati küsimus, kas need on tema kirjutatud ning kas ta ütleb lahti sellest, mis neis kirjas.

Jah või ei? – Luther palus 24 tundi mõtlemisaega. Ta ööbis samas paigas kuursaksi saadikutega. Seal külastas teda palju aadlikke.

18. aprilli õhtul astus Martin Luther samas saalis taas keisri ette. Kuna keiser saksa keelt ei osanud, kasutati tõlgi abi. Õhtu juba hämarus, ruumi valgustasid küünlad, rahvast oli koos palju ning Luther higistas hirmsasti.

Küsimust korراتi. Kas need raamatud on sinu kirjutatud? – On küll. – Kas sa ütled lahti sellest, mis on neis kirjutatud?

Vastuseks pidas Luther pikema kõne. Ta ütles, et on nõus esimesena oma raamatud tulle viskama, kui talle pühakirja ja mõistuse abil näidatakse, et ta on eksinud. Luther tunnistas, et on paremaid ja halvemaid raamatuid ning kohati on ta poleemikaga liiga kaugele läinud ja on nõus vabandama, kui on kedagi isiklikult solvanud. Aga oma põhimõtetest ei saa ta taganeda. Kõne sisu on sageli kokku võetud sõnadega: „Siin ma seisan ja teisiti ei saa. Aidaku mind Jumal! Aamen.“

26. aprillil lahkus Luther Wormsi linnast, sest oli näha, et midagi head tema jaoks siit ei tule. 8. mail kuulutati Riigipäev Lutheri lindpriiks. Ta pandi riigivande alla õigusetuks isikuks. Selle otsuse sündimise ajaks oli Luther juba silmapiirilt kadunud. Ta oli asunud koduteele ning sellel teekonnal 4. mail Altensteini lossi lähedal metsas ta rööviti. Hulk aega ei teadnud keegi, mis Lutherist sai.

Keegi siiski teadis. Saksi kuurvürst Friedrich Tark kartis algusest peale, et nii võib juhtuda, ning korraldas ise Lutheri röövimise, et teistest ette jõuda. Peaaegu aasta elas Luther Wartburgi lossis varjunime all. Alles siis, kui Wittenbergis puhkesid rahu-tused, ilmus Luther välja ja võttis ohjad jälle enda kätte, niipalju kui see enam võimalik oli. Reformatsioon elas juba oma elu.

Oma elupäevade lõpuni (1546) jätkas Martin Luther tööd Wittenbergi ülikoolis. Ta kõneles imelisest armust, mida Jumal oma Pojas Jeesuses Kristuses meile, patustele inimestele, on ilmutanud.